

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН НАВРЕД: ПО УЛИЦИТЕ ШУМНИ...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

Навред: по улиците шумни,
или пък в многолюден храм,
или всред юноши безумни —
пак в мислите си аз съм сам.

И шепна: ден след ден ще чезне
и всеки, седнал тук всред нас,
под вечни сводове ще слезне,
и вече бие нечий час.

Съзра ли дъб посред усои,
си мисля: патриарх зелен! —
той надживя дедите мои,
ще надживее тъй и мен.

С детенце мило ли играя,
аз вече мисля си: прости!
На теб отстъпвам място, зная,
ще гния аз — разцъфвай ти!

Минават дни, минава лято
и мрачен гледа ги умът,
гадае за мига, когато
ще дойде бъдещата смърт.

На път ли, в бой ли ще загина,
или всред морските вълни?
Или съседната долина
и моя прах ще подслони?

Нехае тялото — къде ли
ще гние дълго в студ и мрак,
ала край родните предели
бих искал да лежа все пак.

*И нека все така пред входа
на гроба пее младостта,
и равнодушната природа
да грее с вечна красота.*

1829

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.